

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 429/2020
18.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца „СОКОЈ“ Организација музичких аутора Србије, Београд, ул. Мишарска бр. 12-14, чији је пуномоћник Трнинић Милутин, адвокат у ..., против тужених: Република Србија – Министарство културе и информисања, Београд, ул. Немањина бр. 22-24, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ул. Немањина бр. 22-26 и Град Ниш – Управа за имовину и инспекцијске послове Града Ниша, Ниш, кога заступа Правобранилаштво Града Ниша, Ниш, ради исплате ауторске накнаде, вредност спора 1.444.800,00 динара, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије – Министарства културе и информисања изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4222/19 од 04.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Републике Србије – Министарства културе и информисања изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4222/19 од 04.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 7066/18 од 11.04.2019. године у ставу I изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му исплате износ од 1.444.800,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом II обавезан је тужилац да туженом Република Србија – Министарство културе и информисања, Београд плати износ од 139.875,00 динара на име трошкова парничног поступка. Ставом III обавезан је тужилац да туженом Град Ниш – Управа за имовину и инспекцијске послове Града Ниша, Ниш, плати износ од 128.625,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4222/19 од 04.06.2020. године преиначена је пресуда Привредног суда у Београду П 7066/18 од 11.04.2019. године тако што су обавезани тужени да солидарно тужиоцу исплате износ од 1.444.800,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.04.2015. године до исплате, као и да му надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 262.971,00 динара. Обавезани су тужени да солидарно тужиоцу плате износ од 114.048,00 динара, на име трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужена Република Србија – Министарство културе и информисања је изјавила благовремену ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/2020) и нашао да ревизија тужене Републике Србије – Министарство културе и информисања није дозвољена.

Према одредби чл. 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) у споровима мале вредности против другостепене одлуке није дозвољена ревизија. Одредбом члана 480. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) прописано је да ако у одредбама ове главе није другачије прописано у поступку у привредним споровима сходно се примењују остале одредбе овог закона.

Према одредби члана 487. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу поднео 16.04.2015. године. У тужби је означио вредност предмета спора у износу од 1.444.800,00 динара, што представља динарску противвредност од 12.001,74 ЕУР на дан подношења тужбе. Првостепена пресуда је донета 11.04.2019. године, а другостепена пресуда 04.06.2020. године. У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку. Зато изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) није дозвољена.

Без утицаја је то што је другостепени суд одлуком која се побија ревизијом преиначио првостепену пресуду, јер се одредба члана 403. ст. 2. тач. 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) не примењује у споровима мале вредности у којима ревизија није дозвољена због природе спора. Такође, поводом оцене дозвољености ревизије у тренутку доношења првостепене пресуде није била у примени одредба чл. 214а. Закона о ауторским и сродним правима, која је прописана тек Законом о изменама и допунама Закона о ауторским и сродним правима („Сл. Гласник РС“, бр. 66/2019) који је ступио на снагу 26.09.2019. године.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић